

Sygn. akt IV CNP 20/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi uczestnika postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w E.
z dnia 30 czerwca 2004 r., sygn. akt [...],
w sprawie z wniosku E.P.
przy uczestnictwie W.P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lutego 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania W.P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w E. z dnia 30 czerwca 2004 r., którym dokonany został podział majątku wspólnego uczestnika oraz pozostającej z nim w separacji jego żony, wnioskodawczyni E.P. Orzeczenie to stało się prawomocne się z dniem 22 lipca 2004 r. Skarżący domagał się, niezależnie od stwierdzenia tej niezgodności, także uchylenia zaskarżonego postanowienia i jego stosownej zmiany bądź jego uchylenia i przekazania sprawy wymienionemu wyżej Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga uczestnika jest niedopuszczalna, ponieważ została wniesiona od postanowienia, które uprawomocniło się przed dniem 1 września 2004 r. Zgodnie zaś z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2005 r., III BZP 1/05, (OSNC 2006, nr 5, poz. 78), której nadano moc zasady prawnej, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje jedynie od tych orzeczeń, które przymiot prawomocności uzyskały nie wcześniej niż w tej dacie.

Mając powyższe na względzie, dalsze badanie skargi pod kątem jej dopuszczalności należało uznać za bezprzedmiotowe, gdyż ze względu na datę uprawomocnienia się zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w E. możliwość skutecznego wniesienia tej skargi była w sprawie niniejszej wykluczona.

Na marginesie jedynie należy dodać, że błędnie skarżący upatrywał we wniesionej przez siebie skardze środka, który miał posłużyć do wzruszenia prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w E. z dnia 30 czerwca 2004 r. Skarga ta pełni bowiem zupełnie inną funkcję. Jej celem jest umożliwienie stronie poszkodowanej na skutek wydania prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem uzyskania we właściwym postępowaniu stwierdzenia tej niezgodności, które otwiera drogę do dochodzenia od Skarbu

Państwa naprawienia poniesionej w ten sposób szkody (art. 417¹ § 2 k.c.). W konsekwencji nawet w przypadku uwzględnienia skargi uczestnika Sąd Najwyższy nie byłby władny zmienić bądź uchylić zaskarżonego postanowienia, tak jak tego skarżący oczekiwał (art. 424¹¹ § 2 k.p.c.).

Z tych przyczyn należało orzec, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.